

N:r 15.

Ansvarig utgivare:
P. WALDENSTRÖM

Den 8 aug. 1909

Pris pr år:
På posten ..... kr. 1.50
På Expeditionen > 1.25

68 årg.

Innehåll: Kommen ihåg, vad I voren, av P. W. — Till ledning vid bibelstudium och bibelsamtal, av P. W. — Den andliga rangordningen, av P. W. — För femtio år sedan. — Predikantens avlöning, av P. W. — Amerika-brev. — Brev till Pietisten. — Emelie Petersén, av J. N-én (med porträtt). — Från redaktion och expedition. — Från verksamhetsfältet (med illustration). — Sommarkurs för predikanterna i Skåne, av J. P. Williams. — Från Amerika. — För söndagsskolan: Textutredningar av Johs Norborg och J. A. Karlman. — Annonser.

Kommen ihåg, vad I voren.*

Fördenskull kommen ihåg, att I en gång, I som voren hedningar i kött, och som bleven kallade förhud av den så kallade omskärelsen, den som göres med händer i kött, att I på den tiden voren utan Kristus, uteslutna från Israels statsförfattning och främlingar för löftets förbund, icke havande hopp och varande utan Gud i världen. Ef. 2: 11, 12.

Aposteln har i det föregående talat till de kristna i Efesus om den stora barmhärtighet, som vederfarits dem, då de, som hade varit hedningar och levat i hedenomens alla styggelser, nu blivit omvända, blivit levande Guds barn och arvingar till den eviga härligheten. Ingen mindre nåd hade heller vederfarits de troende judarne, säger han. Det hade icke varit bättre ställt med dem än med hedningarna, fast de hade Guds ord och den rätta gudstjänsten. De hade varit främmande för Gud även de och i sinnet fiender till honom. De hade varit vredens barn, lika så visst som hedningarna. Men nu hade de erfarit samma nåd som dessa.

* Vid dessa betraktelser följes den översättning av Nya Testamentet och Psaltaren, som utgivits av lektor P. Waldenström (textupplagan).

Aposteln uppmanar nu de omvända hedningarna att komma ihåg, vad de varit, på det de därigenom måtte lära sig att rätt bedöma den nåd, som de erfarit. Om deras tillstånd hade varit mindre bedrövligt, än det i verkligheten var, så hade deras frälsning därur icke varit en så stor nåd, som den nu var. Ty ju djupare en människas ligger i syndens elände, desto större blir frälsningen för henne, när hon blir upphjälpt därur.

I Ps. 103 säger David: Lova Herren, min själ, och förgåt icke, vad gott han har gjort dig. All lovsång har sin grund i det goda, som vi erfarit af Gud. Men om detta skall uppväcka oss till lovsång, så måste vi komma ihåg det. Vi få icke glömma bort det. Nej, låt oss komma ihåg det, tänka därpå, begrunda det.

Vi som nu tro på Kristus, vad voro vi, innan vi blevo troende? Vi voro syndens trälar. På vilken väg vandrade vi? Vi vandrade på den breda vägen. Mot vilket slut vandrade vi? Mot den eviga förtappelsen. Antingen vi voro bättre eller sämre, antingen vi gingo på den högra eller på den vänstra kanten av den breda vägen, eller vi höllo oss mitt på vägen, det gjorde ingenting till saken. Vägen var densamma, och slutet hade blivit detsamma. Men vad hände oss då? Jo, det hände, att Gud i sin stora nåd kom och grep oss genom sitt ord, så att vi blevo omvända, blevo räddade

som bränder ur elden, blevo räddade, såsom när en människa räddas från skeppsbrott. Och nu, låt oss dagligen komma ihåg det.

Och vad ha vi nu i stället fått genom tron på Kristus? Jo, vi ha blivit Guds barn, vi ha blivit arvingar till den eviga härligheten, vi ha blivit nya skapelser i hjärta, håg och sinne och till hela vår varelse. Vi ha ett visst och säkert löfte om seger över synden, döden, djävulen och allt ont. Samt till sist ha vi en evig förlösning att vänta genom en salig uppståndelse från de döda samt en härlig ingång i Guds rike, i de härliga boningar i faderns hus, som Jesus berett oss, när han gick från världen till sin fader. Låt oss komma ihåg det.

Kommen ihåg, säger aposteln, att *I fordom, I som voren hedningar i köttet, att I voren utan Kristus*. Han kallar dem »hedningar i köttet». Vad som skilde hedningarna och judarna åt, det var just någonting på köttet, på kroppen, nämligen omskärelsen. Emedan hedningarna voro oomskur, voro de hatade av judarna, och dessa senare voro, såsom omskur, föraktade av hedningarna.

En liknande fiendskap förekommer ännu mellan folkslag af olika hudfärg. Det är ju ock en fiendskap som har sin egentliga grund i något yttre, i något i köttet. Vi tänka t. ex. på den bittra fiendskap, som i Amerika råder mellan de vita amerikanerna å ena sidan och de svarta negrerna, de gula kineserna eller de röda indianerna å den andra. Två av mina vänner i Chicago kommo en gång in på en stor restaurant. De voro professorer. I sitt sällskap hade de en neger, också han en professor. De satte sig ned vid ett bord för att spisa, men de fingo ingenting. Efter en stund kom en upppassare och sade, att så länge de hade negern med sig, kunde intet serveras åt dem. Detta är nu en fiendskap, som har sin grund i något yttre, i köttet, i den olika hudfärgen. Sådant är ju förfärligt, då alla människor äro gjorda av ett blod, skapade av samma Gud och bestämda att såsom bröder leva i frid med varandra och besitta jorden. Men det ser nästan hopplöst ut, att en sådan fiendskap skulle kunna utplånas.

Den fiendskap, som aposteln här talar om, hade, som sagt, sin grund i omskärelsen. Hedningarna blevo av judarne kallade »förhuden», emedan det karaktäristiska kännetecknet för dem var, att de voro oomskur. Sig själva kallade judarne för »omskärelsen», emedan det var det utmärkande för dem, att de voro omskur. Aposteln Paulus begagnar på flere ställen samma uttryck, så att han i stället för att säga »hedningarna» säger »förhuden» och i stället för att säga »judarna» säger »omskärelsen». *Den så kallade omskärelsen*, säger han. Det låter en smula föraktligt. Icke såsom ville han säga något nedsättande om omskärelsen i och för sig, utan för att angripa det andliga högmod, som kännetecknade judarne just för omskärelsens skull. *Den omskärelse, som göres med händer på köttet*, den bröstade de sig över, medan de saknade den sanna omskärelsen, hjärtats omskärelse i ande och sanning (Rom. 2: 29), af vilken den yttre omskärelsen skulle vara allenast ett utvortes tecken.

Man skulle väl tro, att i en sådan tid som vår, med

dess upplysning och kultur, denna fiendskap skulle vara utplånad. Men nej, för ingen del. Judarne hålla så hårt på omskärelsen, att om det händer, att en jude blir trolovad med en kristen kvinna eller en judinna med en kristen man, en oomskuren, då blir det en stor uppståndelse och anstöt bland judarne. Och om en jude övergår till kristendomen, till de oomskurnas läger, så väcker det en sådan förbittring, att han vanligen blir utstött ur sin familj och sin umgängeskrets. Jag känner en f. d. jude, som nu är judemissionär. Han berättade en gång, hur det gick honom, när han blev omvänd och kristen. Han blev brutalt utstött ur sin familj. Hans fader och moder ville icke se honom vidare.

För aposteln Paulus var detta en sorglig företeelse. I synnerhet i Romarebrevet talar han mycket därom. Församlingen i Rom bestod dels av omvända judar dels av omvända hedningar. De trodde på samme frälsare. Men det var nästan omöjligt att få de båda parterna att passa tillsammans. De omvända hedningarna kunde icke riktigt med de omvända, men ännu ganska lagbundna, judarne, och dessa senare, som hade svårt att slita sig lös från Mose lag, hade svårt att tro, att hedningarna kunde vara rätta kristna och bliva saliga, då de icke höllo lagen och läto omskära sig.

Huru svår denna fråga var, visar aposteln Paulus, då han i Gal. 2 talar om, att han vid ett tillfälle i Antiokia måste uppträda allvarsamt mot aposteln Petrus själv. Ty innan några omvända judar från Jerusalem kommo till Antiokia, ställde sig Petrus som broder med de omvända hedningarne. Men när de omvända judarne kommo dit, blev han rädd och drog sig undan de omvända hedningarne, så att han icke vidare åt med dem, emedan de voro oomskur.

Ett liknande förhållande råder i Indien. Det är nästan omöjligt att i de kristna församlingarna där få ihop de högre kasterna med de lägre. Att få en person av braminkasten att, såsom omvänd, sätta sig ned och äta med en omvänd medlem av pariaskasten, det är nästan omöjligt. Och missionärerna ha många gånger måst giva vika i detta avseende.

När vi se sådant, kunna vi förstå, av hur stor vikt det var för aposteln Paulus att göra, vad på honom ankom för att utplåna alla sådana skiljaktigheter.

Men sådant förekommer väl icke hos oss? säger du. Jo, tyvärr. Vi se det överallt, där baptister och barndöpta finnas. Om baptisterna än kalla de barndöpta för »bröder», så visa de dock i handling, att de icke hålla dem för några riktiga bröder. De kunna icke hava församlingsgemenskap med dem, de kunna icke sätta sig ned vid Herrens bord med dem. Om någon skulle våga att i hemlighet göra det, så är han rädd, att de andra skola få veta det — alldeles som Petrus i Antiokia — ty om det blir bekant, så blir han utsluten ur baptistförsamlingen, även om han är en mycket gudfruktigare och varmare kristen än alla dess övriga medlemmar. Vem är, som icke ser likheten? Men vilka slitningar mellan bröder sådant vållar, och huru uppenbart det strider emot Herrens bön om de troendes enhet (Joh. 17), det är uppenbart för var och en, som icke är förblindad av parti.

O, huru brann icke aposteln i Kristi kärlek av nit

att riva ned alla sådana skiljemurar! Må vi akta därpå. Och må vi följa hans exempel!

Ack gode Gud, giv oss din Ande, din helige Ande, att vi må alla bli i sanning ett i Kristus Jesus. Amen.

P. W.

Rom. 8: 5-8.*

v. 5. Att vara efter kött är ett uttryckssätt, som i vissa fall förekommer även i vårt språk. Så säga vi t. ex. om en sak, att den är »efter ett visst mönster», att den »är efter modet» o. d. Paulus sätter emot vartannat köttet och anden. Köttet är den medfödda syndiga naturen. Anden är Guds helige Ande. Att vara efter köttet är således att till sin personliga beskaffenhet vara i överensstämmelse med köttet. Personen är just sådan, som köttet är. Att vara efter Anden, det är att vara till sin person omskapad till likhet med Guds Ande. Läs Ef. 4: 24, Kol. 3: 9. Personen är till sin innersta beskaffenhet just sådan, som Guds Ande är.

Den som nu »är efter kött», han har sinne för det, som tillhör köttet, d. v. s. hans sinne är riktat på sådant, som tillhör och tillfredsställer köttet. Hans planer, hans önsknings, hans strävanden röra sig endast om detta. Vad skola vi äta, vad skola vi dricka, vad skola vi kläda oss med, huru skola vi kunna komma fram och komma upp i världen, huru tillfredsställa våra köttliga lustar, huru skola vi förlusta oss och njuta o. s. v.? det är de frågor, inom vilka hans sinne rör sig. Och i överensstämmelse därmed blir då även hans vandring (v. 4). Hans liv blir ett liv efter köttet.

Den som är efter Anden, han har sinne för det, som tillhör Anden. Hans sinne regeras av Guds Ande, hans strävan är riktad på det, som överensstämmer med denna ande, att undfly all ogudaktighet och världslig lusta samt leva gudfruktigt, rättfärdigt och tuktigt (Tit. 2: 12), att vandra i ljuset inför Guds ansikte i allt, att söka Guds ära och välbehag i alla sina gärningar, att söka det, som är framman till och ovan till. Läs Fil. 2: 12 f., Kol. 3: 1 följ. Den troende har nog kött även han. Läs Gal. 5: 17, Rom. 7: 18. Men hans sinnesriktning och liv äro icke efter köttet utan efter Anden, som nu bor och regerar i honom.

Märk för övrigt, huru det att hava sinne efter Anden är ett bevis på, att en människa är efter Anden, d. v. s. är en pånyttfödd människa. När Paulus alltså i kap. 7: 22, 25 säger, att han glädes med Guds lag efter den invärtas människan, ja, att han till sinnet är träl åt Guds lag, så talar han icke om en opånyttfödd.

* Vid dessa uppsatser följes den översättning av Nya Testamentet och Psaltaren, som utgivits av lektor P. Waldenström (textupplagan).

v. 6. Köttets sinne är ett sådant sinne, som traktar efter det, som tillhör köttet. Och det är död, d. v. s. det leder till evig död. Samma talesätt begagna även vi ofta, t. ex. då vi säga: »bad är hälsa» d. v. s. bad verkar hälsa; »brännvinet var hans död», d. v. s. det var orsaken till hans död, »det och det är min tröst, min glädje, min sorg, min förtvivlan», d. v. s. det giver mig tröst, det gör mig glad, sorgsen, förtvivlad o. s. v. Sammalunda heter det här, att Andens sinne är liv och frid, d. v. s. det leder till evigt liv och evig frid (salighet).

Det eviga livet är en utveckling och fullkomning av Andens sinne; ja Andens sinne är det eviga livet i sin begynnelse. Sammalunda är köttets sinne den eviga döden i sin begynnelse. Liksom lekamlig sjukdom är den lekamliga döden i sin begynnelse.

v. 7. Här angives nu orsaken, varför köttets sinne är död. Detta sinne är nämligen en fiendskap mot Gud, vilket visar sig däri, att det varken är eller kan vara Guds lag underdånigt, än mindre ha glädje i Guds lag, såsom Paulus säger om sig i Rom. 7: 22. Och lika visst som det är evigt liv att vara i gemenskap med Gud genom Andens sinne, lika visst är det evig död att vara emot Gud. Grenen har liv i trädet; skild från trädet är han död. Till en tid kan han inympas i trädet igen och få liv. Men efter den tiden är det omöjligt. Då är och förblir han död.

v. 8. Att vara i kött är ett annat uttryck för att »vara efter kött». Det betecknar, att en människa lever och har sin varelse i köttet och det som tillhör köttet. Och då kan hon icke behaga Gud. Ty endast det, som överensstämmer med Gud, kan behaga Gud. Det är samma förhållande med varje människa: endast det som överensstämmer med henne, kan behaga henne, det vare nu gott eller ont, rent eller orent. Den ena människan är behaglig för den andra jämnt i samma mån, som hon överensstämmer med henne.

P. W.

Gud är trofast.

C. H. Spurgeon hade vid ett tillfälle en ganska sällsam erfarenhet. Han var ute på landet och predikade. När han reste tillbaka till London, fann han, att han förlorat sin järnvägsbiljett. En herre, den ende medresande i kupén, märkte, att han sökte efter något i sin ficka och sade:

»Jag hoppas, att ni icke förlorat något.»

Spurgeon tackade honom och sade, att han förlorat sin biljett och hade varken penningar eller klocka med sig. Så tillade han: »Jag bekymrar mig dock icke däröver, ty jag är ute i min Herres tjänst och är fallt viss, att allt skall bli väl. Jag har så många erfarenheter om Guds försyns underliga ledning i små och stora saker, att vad som än må hända, är jag färdig att falla till hans fötter, som aldrig sviker i behovets stund.» Den medresande syntes intresserad och sade, att utan tvivel allt skulle bli väl. När konduktören kom in i kupén, hälsade han artligt på Spurgeons medresande. »Allt är rätt, Williams», sade denne, varefter konduk-

tören återigen hälsade och gick ut. Sedan han gått, sade Spurgeon: »Det var mycket besynnerligt, att konduktören icke bad få se min biljett.» »Nej, herr Spurgeon», sade hans medresande, »det är endast ett nytt bevis på, vad ni nyss sade, att Gud i sin försyns ledning även i små saker vakar över eder. Jag är direktör för denna järnväg, och det var utan tvivel av Gud förordnat, att jag skulle bliva er medresande, då ni behövde min hjälp.»

Den andliga rangordningen.

Det kan låta underligt att tala om en andlig rangordning, men en sådan förekommer i alla fall i Nya Testamentet. Aposteln Paulus säger i 1 Kor. 3: 21: Må ingen beröma sig av människor. Ty allt hör eder till, vare sig Paulus eller Apollos eller värld eller liv eller död eller närvarande eller tillkommande ting — allt hör eder till; men I hören Kristus till, men Kristus hör Gud till, 1 Kor. 12: 28: Somliga har Gud satt i församlingen först såsom apostlar, för det andra såsom profeter, för det tredje såsom lärare, sedan krafter, sedan helbrägdagörelsens nådegåvor, hjälpbevisningar, styrelser, olika slag av tungor, och i Ef. 4: 11: Gud har givit somliga till apostlar, men somliga till profeter, men somliga till evangelister, men somliga till herdar och lärare.

Enligt dessa bibelställen blir nu rangordningen följande:

1. Gud
2. Kristus
3. Församlingen
4. Apostlarne
5. Profeterna
6. Evangelisterna
7. Lärarne eller herdarne
8. Undergörarne
9. Helbrägdagörarne
10. Sjuk- och fattigvårdarne
11. Styrelsemedlemmarne
12. Tungotalarne.

Det är utan tvivel en tankvärd ordning detta. Man må därvid bara komma ihåg, att en och samma person kan ha flere av de nämnda gåvorna. Ett särskilt exempel därpå voro apostlarne själva. Att styrelsemedlemmar också kunna vara herdar och lärare, det är klart. Se 1 Tim. 5: 17. Så kunna ju också profeter vara lärare, ja även tungotalare. Men profetgåvan är för mer än läraregåvan, läraregåvan för mer en styrelsegåvan o. s. v. Men mer än alla dessa gåvor är *medlemskap i församlingen*.

Näst efter Gud och Kristus kommer församlingen. Hon är Guds tempel, Kristi kropp, Kristi brud. Hon kommer således i 3:dje rummet, apostlarne i det 4:de, herdarne och lärarne i det 7:de. Det är därför ett förvänt betraktelsesätt, då man vill byta om ordningen och sätta apostlarne, profeterna, lärarne i det 3:dje och församlingen i det 7:de rummet.

Det att vara församlingsmedlem är, enligt aposteln rangordning, vida för mer än det att vara apostel, profet, herde, lärare uti församlingen. Låt oss tänka oss en familj, där fadern tillsatt älske sonen till informator för de övriga barnen. Då vore denne son en familjemedlem med ett särskilt av fadren mottaget ämbete inom familjen. Ingen skulle väl tänka, att detta ämbete gjorde honom till något annat eller mer än familjemedlem. Tvärtom: att han är familjemedlem är mer, än att han är informator. Aldrig skulle det heller falla någon in att säga: »informatorn och familjemedlemmarne» — så skulle man säga, om informatorn vore en främmande person — utan man skulle säga: »informatorn och de övriga familjemedlemmarne».

Sammalunda bör man icke, om man vill tala egentligt, säga: »predikanten och församlingen», utan: »predikanten och de övriga församlingsmedlemmarne», eller: »predikanten och den övriga församlingen». Att predikanten har av Gud fått ett mycket viktigt ämbete, som giver honom en stor auktoritet inom församlingen, det är sant. Så är ock förhållandet med den där sonen-informatorn uti familjen. Men liksom informatorskapet icke gör informatorn till något annat eller mer än de övriga familjemedlemmarne, så gör inte heller lärare-ämbetet lärarne till något annat eller för mer än övriga familjemedlemmar.

I församlingen finnas ju flere ämbeten, och var och en — icke bara predikanten — som innehar ett ämbete, bör anse sig i detta ämbete vara *en Guds och Jesu Kristi tjänare, satt till församlingens uppbyggelse, fostran och utveckling o. s. v.* Men lika litet som den ene skall den andre därigenom anse sig vara eller anses vara något annat eller mer än en församlingsmedlem med ett särskilt, av Gud honom givet uppdrag i församlingen, uppdraget eller ämbetet må sedan i och för sig vara av större eller mindre betydelse för församlingen.

Det är av vikt både för församlingen och för predikanten, att de ha en rätt uppfattning av denna sak. En oriktig uppfattning har skapat å ena sidan ett obibliskt prästvälde, å andra sidan ett lika obibliskt förakt för predikoämbetet. Ingen predikant må heller anse, att hans auktoritet i något avseende beror därpå, att han betraktas som någonting annat eller mer än en församlingsmedlem. Nej, det är icke på den vägen han skall vinna auktoritet, utan därigenom, att han överträffar de övriga församlingsmedlemmarne i kunskap, i tro och trohet, i gudsfruktan, ödmjukhet, kärlek och nit. I sådana stycken må alla predikanter tävla såväl med varandra som med församlingsmedlemmarne i övrigt att komma så långt fram som möjligt till likhet med Kristus, såsom Paulus säger: »Väx upp till Honom, som är huvudet, nämligen Kristus Jesus».

P. W.

För femtio år sedan.

Ur *Södra Vi missionsförenings* femtioårsberättelse, som blivit oss tillsänd, kunna vi icke underlåta att anföra följande, högst intressanta utdrag. Det visar, vilken klar blick och uppfattning om de troendes gemenskap

och uppgift, som de kristna hade, vilka voro med och bildade denna förening. Vad de på detta sätt nedskrevo i sina första stadgar, är ingenting annat, än vad som 20 år senare lades till grund vid bildandet av Svenska Missionsförbundet. Och för vår del tro vi, att sådana bestämmelser må kunna sägas vara den kristna församlingens »grundlag».

I de allmänna bestämmelser, på vilka de första stadgarne för Södra Vi missionsförening äro grundade, heter det nämligen: »De, som nitälska för Guds rike i sina egna hjärtan, äro utan tvivel angelägna om dess utbredande i världen till de många borttappade får och lamm, som ännu icke tillhöra Jesu hjord. De, som i hjärtats kärlek äro förenade med sin frälsare, söka också församla till hans rike, att bjuda och nödga syndare att komma därin. De trogne äro såsom helige och konungslige präster kallade att med ord och gärning kungöra Herrens Jesu dygder, att vara det andliga ljusets fackelbärare, jordens salt och sanningens vittnen, på det att evangelium må varda beprisat och rikligen förkunnat, alldenstund det goda, de kristna i kärlek bevisa andra, återfaller med välsignelse på dem själva. Och då tiden att verka är så kort och viktig, säden mycken och arbetarne få, inbjudes härmed envar, som vill bära Herrens tyg, hans kors och smälek, — han som för oss av oändlig kärlek gick i döden — att förena sig med oss till en s. k. Bibel- och Missionsförening till Guds rikets utbredande på denna ort, så långt Guds Ande därtill giver nåd och välsignelse, därom vi bedje för Jesu Kristi skull, Amen.»

I § 1 i stadgarna heter det: »Vi samlas efter överenskommelse på något lämpligt ställe för att uppbygga oss själva på vår allra heligaste tro, förmana och uppmuntra varandra inbördes i kärleken, att vi ej må förtrötas i tro och goda gärningar. På så sätt kunna vi genom Guds ord hämta förnyad livskraft till vår inre människa, gjuta ny olja i våra kärl, så att trosulan brinner, när vår himmelske brudgum kommer.» Och i § 2: »Vi börja våra sammankomster med bön, betraktelse av något Guds ord, samtal om missionen, föreläsa missionsskrifter, varjämte var och en av medlemmarne har frihet meddela sina erfarenheter efter den nåd Gud giver.»

Man får vidare veta, att sällskapets huvuduppgift var den inre missionen, särskilt i orten, och skulle denna bedrivas medels

1:o. Spridande av den heliga skrift och annan kristlig litteratur, särskilt bland de fattiga, samt undervisning om livets väg.

2:o. Genom söndagsskolor, där barnen skulle undervisas i den heliga skrift medels läsning och framställandet av enkla frågor och lätta tillämpningar för att föra barnen in i Guds ord och uppmuntra dem att själva läsa i bibeln.

3:o. Genom bibelförhör, då medlemmarne borde samlas i mindre kretsar, läsa Guds ord och uppmuntra varandra. Vid sådana sammankomster rekommenderades Fjellstedts, Luthers och Rosenii skrifter såsom en hjälp vid ordets läsande för att kunna förstå det lästa, »där icke någon av medlemmarne hade djupare insikt i att tyda ordet», såsom det heter. Och dessa bibelsamtals

mål skulle vara: de troendes införande i ordet och att under ordets inflytande draga de för Herren främmande.

4:o. Genom att understödja troende ynglingar, som voro lämpliga till kolportörer, skollärare eller präster, befrämja kringresande lärares verksamhet, såvida de äro rättsinniga i tron och stödja sin förkunnelse på Guds ords osvikliga grund. Och angående förhållandet till olika tänkande heter det i § 6: Vi prenumerera på andliga tidskrifter utan någon partiskhet i åsikter, ty vi göra det till vårt samvetes uppgift att försona och förena skenbart olika läromeningar, då dessa grunda sig på Guds ord och rätta vägen till Kristus. Således bliver vårt valspråk och vår enhälliga lösen i alla levnads-skiften: »Kristus den korsfäste, inbördes kärlek och förbön, innerlig ödmjukhet och medlidande, evig fiendskap mot synd och mörker, evig kärlek till våra syskon i Kristus Jesus.» Detta är i huvudsak innehållet i de stadgar, som antogs för Södra Vi missionsförening den 3:dje juli 1859.

Predikanter avlöning.

Frågan om predikanter avlöning är en mycket ömtålig fråga. Den vållar många och stora bekymmer både för predikanterna och för församlingarna. Det är nämligen icke alltid fallet, att en församling *förmår* att giva predikanten en lön, som motsvarar hans behov. Jag talar nu icke om predikanter, som äro slarviga, eller som icke kunna hushålla, eller som hava hustrur, vilka icke kunna sköta ett hus e. d. Nej, utan om predikanter, som i den delen äro oklanderliga, och som hava att kämpa med stora ekonomiska bekymmer, emedan de ha för liten lön, alldeles för liten för att motsvara *mycket anspråkslösa behov*.

Om nu församlingen *verkligen icke förmår* öka hans lön, så måste väl både han och hon bära sitt kors en tid bortåt. Men under sådana förhållanden torde det nog ofta finnas enskilda personer, som kunna på ett eller annat sätt bispringa. Jag tänker särskilt på landet, där man ofta vid potatisplockning, vid slakt, vid bak o. s. v. kan utan någon kännbar uppoffring tänka på predikantens behov.

Vad som just nu kommit mig att tänka på detta, det är att jag fått blicka in i en *fattig* predikants förhållanden. Han är på nionde året i samma förenings tjänst — och det är dess värre en större förening, som väl borde kunna avlöna honom bättre —. De första fyra åren hade han 700 kr. lön, de sista fem 800, ett för allt. Nu har han hustru och sex barn, alltså åtta personer att försörja. Han har en skuld, och den kan han icke betala. »Jag kan icke åstadkomma några penningar», skriver han. »Jag kan ej knappa in på barnens och hustruns kost, som består av bröd, sill och potatis, ej heller kan jag låta barnen gå mer nakna än barfota och barhuvade. Självt har jag icke köpt mig nya skor på fem år, och min hustru har ej fått nya sådana på tre och ett halvt år.»

Det är klart, att det under en sådan kamp är omöjligt att hålla modet uppe. Huru skall han kunna predika med den frimodighet, som är ett nödvändigt villkor,

för att predikan skall bli uppbygglig? Och vem förlorar mest därpå? Jo, församlingen. Att svältföda en dragare blir en förlust för ägaren själv. Den, som icke smörjer sin maskin, får icke förundra sig däröver, att maskinen går dåligt, gör ett dåligt arbete, gnisslar och skriker och fort slites upp. Därför är varje maskinist rädd om sin maskin och varje lantbrukare mån om sina dragare och övriga kreatur.

Men nu finnes det predikanter, som äro olämpliga, de hava icke nödiga predikogåvor, de ha ett tråkigt sätt, så att de lätt stöta sig med folk, de äro loja i församlingsvärden, allt annat än brinnande i sitt missionsnit o. s. v., så att församlingen tröttnat på dem — vad skall hon då göra? Och vad skall predikanten göra? Svar: om församlingen kanske själv vållat, att predikanten blivit sådan, därigenom att han icke hos henne funnit det stöd och den uppmuntran, som hon bort giva honom, *då skall församlingen göra bättring* — och han med. Så kan åter allting bli bra. Men om felet alldeles ligger hos honom, så är uppenbart, att han misstagit sig om sin kallelse, och *då bör han söka annat arbete*. I de flesta fall har han förut varit yrkesman, och då kan han gå tillbaka till sitt förra yrke. Om en skräddare eller skomakare blivit predikant och det visar sig, att han misstagit sig om sin kallelse, så må han gå tillbaka till sitt skrädderi eller skomakeri. Det är väl icke nödvändigt, att han för alltid skall förbli predikant, därför att han en gång av misstag blivit det. Det blir svårt, ofta mycket svårt, men så är förhållandet icke blott med predikanter utan med *var och en, som misstagit sig om sin kallelse*. Och det måste man finna sig uti.

Ju längre det lider, desto mer nödvändigt visar det sig, att unge män, som ägna sig åt predikantkallet, äro vissa om sin kallelse samt drivas av verklig kärlek till Herren och nit om själars frälsning, beredda att för den skull uthärda många svårigheter och många förödmjukelser. Ack, gode Gud, hjälp alla predikanter och församlingar i deras fatigdom och andra svårigheter.

P. W.

Amerika-brev.

Det torde vara av intresse för läsarne av Pietisten att höra om ett och annat från det stora Amerika och isynnerhet från systerförbundet.

Helt naturligt följa vi svenskar här med intresse händelsernas gång i gamla Sverige. Vi förbundsvänner intressera oss isynnerhet för systerförbundets verksamhet, emedan den ligger närmare våra hjärtan. Varje framsteg i verksamheten hos er är vår glädje. Vi beundra framförallt offervilligheten inom ert förbund. Den är enastående och så mycket mer, som I gören mindre buller i tal och skrift om insamlingar än vi. I detta stycke ha vi mycket att lära.

Här inom vårt förbund ha vi strävat i några år för en högre skolbildning, men det går sakta, emedan en stor del föräldrar icke ännu har kunnat inse nödvändigheten därav. »Vi ha statens skolor», resonera de, »och andra samfunds utmärkta skolor, varför skulle vi lägga

ut penningar och ikläda oss ett stort ansvar, då det ej behövs». Så där resonera de. Ja, naturligtvis ha vi statens skolor, och de äro utmärkta, så långt det går, men Guds ord är bannlyst från dem. Det är ock sant, att andra samfunds skolor gärna mottaga våra barn. Men i allmänhet går det den vägen, att samfundets skolor binda ungdomen vid det samfundet. Och det kanske är lika bra, ifall vi äntligen vilja göra oss till »vattenbärare» hos andra och icke bevara vår självständighet. Vad vi själva kunna göra, böra vi ej överlåta åt andra, även om det är förenat med större ansvar och bekymmer. Det är varken manligt eller kristligt.

Ännu betäcker den andliga liknöjdhetens slöja folket, även kristna. Och det är väl icke underligt, att världen är liknöjd för sin frälsning, när kristna själva sova. Jag har predikat nu i snart fyratio år, men jag har aldrig erfärit en sådan liknöjdhet hos folket som under de senare tio åren. Därtill kommer, att isynnerhet det amerikanska prästerskapet drages in i otro och förnekelse av bibelns sanningar till en oroväckande grad. Vid tanken härpå har jag understundom undrat, om vi kommit inom cirkeln av det stora avfallet. Ett är visst, att därest icke Herren snart förbarmar sig över oss med allmänna, kraftiga väckelsevindar, måste vi bereda oss på avfall i stor skala. Må Herren i nåd skona oss ännu!

Det finnes dock ljusglimtar i mörkret. Den förnämsta är, enligt min mening, den kraftiga evangelistverksamhet, som bedrives här. Den är en välsignelse för landet. Många bland evangelisterna äro väldiga vittnen, uppfyllda med andekraft. Bland dem som numerä, sedan Moody och Sankey gått in i vilan, mest dragit uppmärksamheten, är Torrey från Chicago, Chapman, »Billy» Sunday, den omvända bollspelaren, och »Gipsy» Smith från England. De kraftigaste rörelser följa dem allestädes. De kunna samla på en kväll från fem till trettio tusen människor, och tusental ha fallit till i vinter. För närvarande ha vi »Gipsy» i Minneapolis. Han plöjer djupt, så att det knakar och brakar. Skada att vi sakna tillräckligt stor samlingslokal.

Om det icke vore för denna kraftiga evangelistverksamhet, vore det andliga tillståndet hundra gånger sämre, emedan de amerikanska församlingarna ha sjunkit så djupt ned i världslighet, att de fråga mera efter världsliga njutningar än efter livet i Gud. Och huru kan det vara annorlunda, när en stor del av dessa unga pastorer, som ha kommit från universitet och skolor, icke äro annat än förfinade världsmänniskor utan den ringaste erfarenhet av vad nyfödelse vill säga, samt därtill äro besjälade med otro och tvivel på Guds ord. Vilken varning för oss s. k. »missionsvänner»!

Det är dock glädjande, att de svenska kristna församlingarna här i landet hitintills visat sig trogna Guds ord och Nya Testamentets församlingsprinciper. Detta beror nog till stor del därpå, att våra pastorer i allmänhet äro vakna och nyktra samt predika evangelium och varna med kraft. Det oaktag är icke tillståndet, vad vi önskade, att det vore. Men »intet annat är till råde» än att i trohet och tålmod driva med evangelii predikan och flitigt bedja.

Efter att jag i januari hade firat tjugufemårsminnet

av mitt föreståndareskap för Tabernakelförsamlingen i Minneapolis, har jag gripits av en innerlig åstundan att en tid åtminstone vara på fri fot med evangelium, och om Gud vill, torde jag i en snar framtid få besöka Sverige. Men då jag kommer, skall jag icke göra som sist, stanna blott några månader, utan längre. Och min bön är, att jag kunde få bliva ett medel till någras, ja, om möjligt till mångas frälsning. SKE Guds vilja!

Gud uppfyller oss sina vittnen med den andekraft, som gjorde Herrens vittnen fordom till en makt, och fruktansvärda i samhället!

Minneapolis 1 maj 1909.

E. Aug. Skogsbergh.

Väckelsemötena på Aarhus-utställningen.

På sin tid meddelades i tidningarna, att man på den stora lantbruksutställningen i Aarhus i Danmark skulle anordna evangeliska väckelsemöten. Det är nu två månader, sedan dessa möten togo sin början.

Var enda afton har Guds rikets säd blivit utsädd å de utställningsområden, där man eljes endast väntat att finna dans, musik o. d.

Aldrig har det varit brist på åhörare. Även de aftnar, då vädret drivit publiken in till staden, så att alla utställningsnöjen måst stängas, ha väckelsemötena varit väl besökta.

En mängd Nya Testamenten, delar av den heliga skrift samt tusentals traktater ha gratis utdelats, väsentligen genom krafter från K. F. U. M. i Aarhus.

Den synliga frukten av mötena har visat sig bl. a. vid eftermötena, vid vilka åtskilliga deltagare varit bedrövade över sina synder och sökt Gud. Det är intet tvivel om att dessa möten skola bära frukt — bära frukt på de ställen, där man minst annat det, skriver »Kristeligt Dagblad».

Åhörarne ha nämligen allttjämt — förutom den krets, för vilken väckelsemötena ha blivit utställningens fasta punkt — utgjorts av människor från alla jordens hörn, från Amerika, Färöarna, Norge, Sverige, Söderjylland och runt om från alla Danmarks trakter.

Ett par av mötena ha hållits i det fria, i den böljande människoströmmen inne i staden, och trots den starkt skiftande publiken vid dessa möten har också här stor stillhet varit rådande.

Mötena vid utställningen komma att fortgå till mitten av denna månad.

Brev till Pietisten.

Järnvägsmännens missionsmöte, det 28:de i ordningen, hölls den 17—19 juli i Söderhamn.

Detta möte var liksom alla föregående talrikt besökt av järnvägsmän från landets skilda delar. Även från Finland hade tvänne bröder, maskindirektör Tarén och stationsskrivare Hirvonen, anlänt till mötet.

Mötet hölls i det stora, för tillfället festligt smyckade

norra missionshuset. Som talare uppträdde, utom predikanten på platsen, Forslund, pastor Andersson från Amerika, förrådsförvaltare Modig från Eskilstuna, stationsinspektörerna Gustafsson från Torshälla, Möllersten från Moheda, de två nämnda bröderna från Finland, en av stadens präster m. fl.

Samtidigt predikades även av järnvägsmän på de övriga frikyrkliga lokalerna i staden.

Mycket av den ädla säden blev under dessa dagar utsädd i deltagarnas hjärtan. Och vårt hopp till Herren är, att det skall bringa rik frukt för Guds rike.

Missionsföreningens präktiga sångkör medverkade med flera mycket väl sjungna sånger till ökandet af den rika uppbyggelse, som mötet skänkte.

På måndagen var utfärd till skärgården anordnad, även denna i sin mån bidragande till att göra vistelsen på platsen för deltagarna angenäm.

De kära Söderhamns-vännerna hade ock offrat både tid och möda för att bereda järnvägsmännen trevnad och glädje i deras goda stad.

Deras kärlek och välvilja skall av oss sent förgätas. Herren lönar dem för allt.

Bland de beslut som fattades må här endast nämnas, att nästa möte skall hållas i Luleå sommaren 1910.

Broderligen

A. S—én.

Emelie Petersén.

Fru Emelie Petersén, eller »Mormor på Herrestad», som hon med djup vördnad och aktning av sina skyddslingar och andra benämndes, föddes i Bostel i närheten av Berlin i Tyskland den 15 juli 1780. Hennes far var köpman och hette Eckhard. Hemmet var ej lyckligt, och den unga flickan blev redan tidigt utackorderad i främmande hem.

I ett sådant fosterhem, där Emelie under längre tid vistades, umgingos åtskilliga framstående personligheter, vilka inverkade på den unga flickans själsutveckling. Bland dessa var ock en ung man vid namn Petersén, son till senator Petersén, en av Hamburgs förnämsta köpmän. De båda unga blevo snart förlovade och vid 20 års ålder infördes hon i sin makes hem i Hamburg.

Bland den samling av lärda och snillrika personer, som här bildade familjens omgivning, var även en framstående målare, Otto Runge. Denne konstnär, som målade ämnen ur den heliga historien, hade under sitt arbete mer och mer införts i kristendomens sanningar och genom dessa blivit förd till en levande tro på Kristus. För de unga, nöjes- och konstälskande makarna Petersén meddelade han sina erfarenheter, vilka på dem båda gjorde det djupaste intryck.

Vid denna tid belägrades Hamburg av de franska trupperna. En allmän förskräckelse rådde i staden och osäkerheten till liv och egendom var stor. Makarna Petersén beslöto då resa över till Sverige för att där på ett säkert sätt placera sina penningar. Det var 1814. En egendom vid namn Herrestad i närheten av Vernamo

hade redan inköpts för deras räkning. Vid ankomsten dit erforo de emellertid, att vare sig egendomen eller trakten i allmänhet motsvarade de föreställningar, som de gjort sig därom. Egendomen var förfallen och i lågervall, trakten ödslig och fattig samt bebodd av en befolkning, som i allt sökte deras hjälp. Det blev något nytt för familjen Petersén, som i Hamburg varit van vid elegans, rikedom och överflöd på alla sätt.

Men Herrens vägar äro underliga med oss. I ensamheten och stillheten började den hamburgske målarens utsäde att gro. Därtill kom, att fru Petersén under en av sina vanliga promenader en dag sammanträffade med en gammal gumma, »mor Anna», och fann i henne en person, som älskade Gud och hans ord. Hennes umgänge blev till stor välsignelse för fru Petersén och ett vänskapsband knöts mellan dem för livstiden. Ofta såg man fru Petersén vandra till den lilla smedsstugan för att samtala med den på Herrens vägar beprövade gamla,

Emelle Petersén.

och alltid kände hon sig uppmuntrad och vederkvickt av den enfaldiga barnatro, som var utmärkande för »mor Anna». Ännu ett annat sammanträffande utövade ett stort inflytande på utvecklingen av hennes andliga liv. En kristen fru i grannskapet sade henne nämligen en dag, att så länge hon icke hade gjort bekantskap med den kraft, som låg i föreningen med Jesus Kristus, skulle hon aldrig bliva rätt tillfredsställd. Detta grep henne djupt, och, då hon en tid därefter fick höra, att ett par gudfruktiga kvinnor bodde ej så långt från Herrestad, begav hon sig dit för att få de råd och upplysningar, hon behövde i sin frälsningssak. Dessa hänvisade fru Petersén till Norborgs postilla, vilken hon sedan flitigt studerade till ledning och tröst. Själ frigjord genom nåden och glad i sin frälsare bekände hon frimodigt Herrens namn och samlade så småningom omkring sig en skara troende, som hade sitt andliga hem på det gamla Herrestad.

Snart började de båda makarna inse, att Herren sänt dem till denna trakt, att de skulle få bliva ett medel i hans hand att bringa lindring och hjälp åt de fattiga inbyggarna där. De började ock sitt arbete med att upptaga fattiga barn tillfälligtvis i sitt hem, medan man i de fattiga familjerna sökte ordna sina förhållanden och hjälpa sig upp ur de största svårigheterna. Antalet växte emellertid alltjämt. En skola upprättades särskilt

för dessa små och under årens lopp utvidgades skolan till ett räddningshem för vanvårdade barn. Om detta skrev fru Petersén: »Vi kalla detta räddningshem en Guds plantering, ty den vill ej annat än att föra barnen till Herren Jesus. Må de där lära känna, att fågeln har funnit sitt bo, nämligen ditt altare Herre Zebaoth.» Barnens antal utgjorde vanligen 25 å 30.

»Mormor på Herrestad» föranstaltade ock om missionsböners hållande. De höllos första måndagen i varje månad och samlade mycket folk från den kringliggande nejden. Präster och lekmän kommo där tillsammans för att utbyta tankar med varandra. Stor gästfrihet utövades av värdfolket vid dessa tillfällen. Mannen hemförlovades redan 1835. Men fru Petersén fortsatte, och längre fram kallade hon sitt Herrestad för »Guds gamla härberge», eller rättare *Hans Herrestad*.

För att sprida bibeln bland folket anställde fru Petersén kolportörer, som gingo från by till by och besökte varje hem.

På Herrestad tänkte man även på avhjälpandet av den lekamliga nöden i trakten. Nöden var där på den tiden så stor, att en med förhållandena förtrogen person sade vid ett tillfälle: »Om man tager en torpare från Västbo eller Östbo härad och sätter honom i fängelse i Jönköping på vatten och bröd, så är det kalas för honom, ty han får då rågröd.» När missväxt inträffade, fick man blanda bark i brödet. Fru Petersén bildade nu *Kärda församlings fattigförening*, som avsåg att anskaffa tillfälle till arbete för nödens motarbetande och avhjälpande. Hon intresserade sina vänner i Tyskland för saken och fick från sitt hemland stora beställningar på vadmal och andra alster, som hon sålunda satte folket i tillfälle att förfärdiga. Även Carl XIV Johan intresserade sig varmt för hennes filantropiska verksamhet och beställde årligen arbeten för 1,500 riksdaler, en beställning, som Oskar I sedermera fortsatte.

Under all denna outtröttliga och välsignelserika verksamhet bibehöll den gamla, trogna tjänarinnan ett ödmjukt sinne. Hennes innersta hjärtställning fann ofta uttryck i följande apostoliska ord: Av nåden ären I frälsta genom tron och det icke av eder, Guds gåva är det; icke av gärningar, på det att ingen må berömma sig. Ef. 2: 8, 9. Hennes dagboksanteckningar bära ock vittnesbörd om det ödmjuka troslov, hon levde.

Efter ett långt och verksamt liv började den gamla längta till ro. Hemförlovningen skedde tidigt en söndagsmorgon 1859. Under det hon utsträckte armarna och såg uppåt med ett saligt småleende, utropade hon: »O, min Jesus!» och senare: »Ach, wie schön!» Efter troget arbete gick hon att med glädje mottaga den trogna tjänarinnans lön.

J. N—én.

Det, som nu bedrövar dig, just det skall här efter fröjda dig. »I haven nu bedrövelse, men varen vid gott mod, eder bedrövelse skall vändas i glädje.» Bedrövelsen, om du övervinner den, för till härlighet.»

Svenska Missionsförbundets Expedition,

77 Drottninggatan 77,
STOCKHOLM.

Allm. telefon 4634 & 7415.

Rikstelefon 8525.

Inregistrerad telegrafadress: »Förbundet, Stockholm.»

Hålles öppen alla helgfria dagar från kl. 9 f. m. till 3 e. m.

Pietisten,

Svenska Missionsförbundets organ för dess inre mission,

utkommer den 8:de och 22:dra i varje månad.

Prenumerationspriset för 1909 är 1: 50 på posten och 1: 25 kr. på Expeditionen, då minst 5 ex. rekvireras. 11 exemplar lämnas för 12: 50.

Till utlandet kostar tidningen kr. 2: 50.

Alla meddelanden, som röra Svenska Missionsförbundet och dess verksamhet, jämte gåvor till missionen och rekvisitioner av böcker m. m. adresseras till Svenska Missionsförbundets Expedition.

I testamenten och gåvobrev, som upprättas till förmån för Svenska Missionsförbundets verksamhet i allmänhet eller till någon särskild gren därav, torde noga angivas, att det är till Svenska Missionsförbundets mission. När ett testamente t. ex. endast innehåller, att ett visst belopp skall tillfalla hednamissionen, så kan ju ovisshet uppstå, om det är Svenska Missionsförbundet eller något annat sällskap, som skall hava penningarne.

Sparbössor för insamlande av medel till vår yttre och inre mission utdelas gratis och kunna rekvireras från Svenska Missionsförbundets Expedition.

Församlingsböcker, blanketter till flyttningsbetyg och dopattester, ritningar till missionshus, text- och klassböcker för söndagsskolan, sångböcker m. m. tillhandahållas på Expeditionen och kunna därifrån rekvireras.

Svenska Missionsförbundets vilohem, Rättvik.

Friskt och skönt beläget på stranden av Siljan.

Präktiga verandor, inklädda med glas.

Vattenledning. Badrum.

Hålles öppet året om för inackorderingar under längre eller kortare tid till billiga priser.

Under vintern åkning med kälke och skidor.

Predikanter och missionärer äga företräde.

Närmare upplysningar lämnas av föreståndaren eller av Missionsförbundets Expedition.

Resultatet av offerdagen. | Ännu är insamlingen från offerdagen icke avslutad. Dagligen inkomma nya bidrag. Det är med stor tacksamhet till Gud, som vi kunna meddela, att resultatet synes bliva ganska gott. Den inkomna summan belöpte sig den 5 aug. till kr. 23,000.

Generalstrejken | Då detta skrives, har den beramade och dess följder. | storstrejken börjat. Mest kännbar torde denna stora arbetsnedläggelse bliva i fabriksstäderna. Här i Stockholm märkes en betydlig förminskning i den annars så brusande trafiken. Ännu är dock allt lugnt och stilla, men man fruktar, att lugnet icke räcker länge. Vi vilja därför här upprepa den från många håll framställda uppmaningen till Guds folk att bedja Gud, att han i sin nåd och barmhärtighet må leda utgången av denna strid till det bästa och snart göra ett slut på denna olidliga spänning mellan arbetare och arbetsgivare. Må vi bedja Gud, att frid och kärlek må få bo i landet.

Musiken till den nya söndagsskolsångboken. | Vår beräkning har hela tiden varit att kunna få musiken till Svensk Söndagsskolsångbok färdig i slutet av augusti, så att den vore tillgänglig vid höstterminens början. Detta visar sig nu omöjligt. Ytterligare granskning av noterna har företagits, vilket dragit rätt långt ut på tiden. Kommer sedan därtill den stora arbetsinställelsen, så förstå vi redan nu, att musiken icke kan bliva färdig förrän längre fram på hösten.

Till tidningens prenumerantsamlare. | Vi påminna vänligen de vänner, som stå oss till tjänst med att samla prenumeranter på tidningarna, att de prenumerationsavgifter, som ännu återstå, böra insändas ju förr dess hellre. Tiden därför är redan förlupen.

Missionslärare | För de vänner, som med förbön och J. Norborg. | intresse följa missionslärare J. Norborg på hans resor i Amerika, vilja vi meddela, att han lyckligt anlant dit och befinner sig mycket väl därstädes. Vännerna i Amerika bevisa honom mycken kärlek och göra allt för hans trevnad. Han ber att genom vår tidning få bringa missionsvännerna i vårt land sin varma hälsning.

Bohusläns missionsförening firade sitt 25-årsjubileum med årsmöte på Smögen den 24—26 juli.

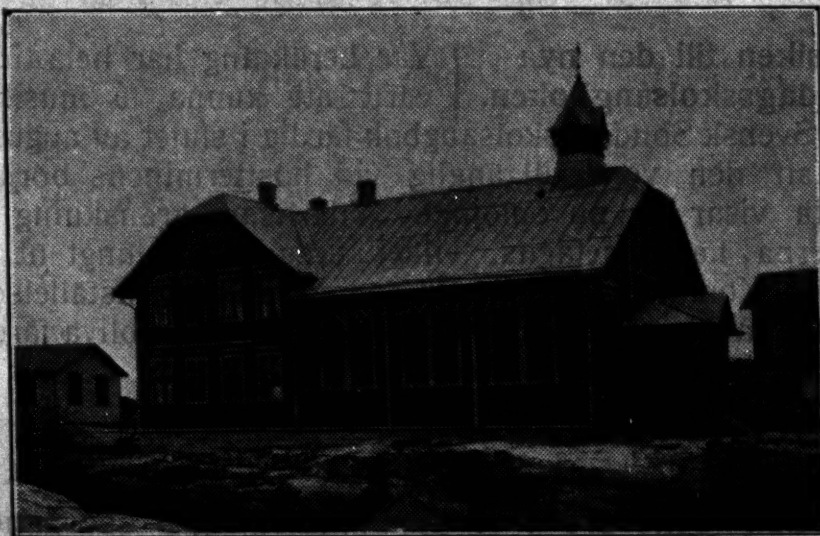
Mötet började på lördags e. m. med enskilt möte för styrelse, ombud och predikanter under distriktsföreståndare Aug. Hanssons ordförandeskap. Års- och revisionsberättelsen upplästes. Denna visade, att föreningens inkomster och utgifter balanserade med en summa av 5,893 kr.

Efter val av styrelse beslöts att hava 3 kvartalsmöten och att nästa årsmöte skulle hållas på Smögen i juli månad 1910.

Sedan en del andra beslut fattats och några ordningsfrågor avhandlats, avslöts det enskilda mötet med tack till Herren för hans stora nåd och trofasthet under de gångna 25 åren.

Det offentliga mötet öppnades på söndagen kl. 10,30 f. m. Missionshuset var vackert dekorerat med löv och levande växter m. m.

Ehuru vädret ej var det allra bästa, hade många missionsvänner från skilda delar av Bohuslän, från Göteborg ända upp till Strömstad, infunnit sig. Det rymliga missionshuset var alldeles fullt både i stora och lilla salen.

Missionshuset på Smögen.

Mötet var rikt på uppbyggelse och stort intresse visades, i det att man i tryckande värme kunde sitta timme efter timme för att höra.

På måndags e. m. var en fest anordnad, då många avlade vittnesbörd och omtalade sina erfarenheter från gångna dagar.

Distriktsföreståndare W. Walldén höll en intressant föreläsning om en resa, som han gjort till bibelns länder, Egypten och Palestina. Uppbyggelseföredrag hölls av distriktsföreståndarna Aug. Hansson och W. Walldén samt predikanterna L. Östergren och S. H. Oldin.

Sångkören på platsen tjänade med sin gäva. Under tacksamhet till Herren kan det sägas, att mötet var

ett av de bästa, man kan få vara med om. Missionsvännerna på Smögen visade nu som förr en stor gästvänlighet, och i deras anordningar syntes, att de med glädje gjorde rätt stora uppoffringar.

När man ser på Bohusläns missionsförenings utveckling, finner man, att den gått sakta men säkert framåt. När den bildades, var det endast några få, ja, endast tre små föreningar, som anslöto sig. Tio år därefter voro 7 föreningar, 20 år 11 föreningar och 25 år 19 föreningar anslutna. De 2 första årens inkomster voro 598 kr., 10 år därefter 2,100 kr., 20 år 4,095 kr. och 25 år 5,893 kr.

Ännu äro stora samhällen och socknar nedsänkta i mörker. Men Herrens vilja är, att vi var och en må troget tjäna, medan dagen varar. Sedan få vi med Guds folk gå in i den eviga sabbatsvilan.

Dalarnes predikantförbund. Till det vi i förra numret av Pietisten meddelade angående Dalarnes predikantförbunds årsmöte i Falun den 2 och 3 juli, kunna vi nu tillägga följande:

Flere mycket viktiga frågor kommo under behandling, frågor, rörande såväl predikantens enskilda liv såsom kristen och Herrens tjänare, ävensom frågor rörande verksamheten i allmänhet.

Angående frågan om femte distriktets delning uttalade mötet allmänt den önskan, att Dalarne bleve ett särskilt distrikt. Liknande beslut fattades även dagen därpå av Dalarnas Ansgariiförenings årsmöte.

Rörande frågan om ett ungdomsförbunds bildande i Dalarna hänsköts densamma till den kommitté, som av Ansgariiföreningen på lördagens e. m. tillsattes för att närmare ordna om verksamheten bland de unga.

Mötet räknade omkring ett 50-tal deltagare.

Matteröds brödraförening firade 30-årsfest den 25 juli i missionshuset i Mäglehult. På f. m. hölls enskilt möte för församlingen och särskilt inbjudna f. d. församlingsmedlemmar, som nu bo på andra platser. Korta tal hölls av ordföranden, A. N. Hultgren, och predikant Alfr. Nilsson. Lantbrukaren Andreas Jönsson, som varit församlingens föreståndare ända från dess början, talade om församlingens uppkomst och utveckling samt dess verksamhet under de gångna 30 åren. Församlingen bildades i april 1879 av 8 personer. Nu räknar den 56 medlemmar och har dessutom en kraftig ungdomsförening med ett rätt stort antal medlemmar. Vidare erinrades om några av banbrytarna för den andliga verksamheten i socknen. Tre nya medlemmar intogs under dagen i församlingen, däribland en son och en sonson till en av de gamle, som först öppnade sina hem för andliga sammankomster, den förste i socknen, som för 60 år sedan började söndagsskola. Distriktsföreståndare O. N. Thomson höll föredrag om »de troendes gemenskap och församlingslivet», varefter församlingen firade H. H. Nattvard, vari deltog även medlemmarne i ungdomsföreningen, som av församlingen inbjudits till festen.

Efter gemensam middag hölls på e. m. offentligt möte med korta föredrag av predikanterna Hjalmar Johansson och Alfr. Nilsson samt missionseleven Arvid

Jallén och kandidaten Axel Andersson. O. N. Thomson redogjorde för Skånes missionssällskaps bildande 1877 och Svenska Missionsförbundets 1878 samt för dessa föreningars utveckling och verksamhet både för den inre och den yttre missionen. Alla ovannämnda fem predikanter äro födda inom Mätteröds socken och vunnos för Herren genom missionsverksamheten där. Och alla fem hade börjat sin andliga verksamhet inom friförsamlingen därstädes. Mötet på e. m. var mycket talrikt besökt och kommer sent att glömmas av dem, som deltog däri.

I Roma på Gottland hölls ungdomskonferens söndagen den 18 juli. Som vanligt vid dessa stora möten hade även nu en ansenlig människomassa kommit tillstädes från öns skilda delar, vadan åhörarnas antal torde hava uppgått till rätt mycket över 2,500 personer.

Mötet, som hölls i en vacker skogspark, tog sin början med bönemöte, som leddes av pred. C. O. Wahlberg. Efter bönemötet höll pred. Fr. Söderdahl ett kort hälsningstal i anslutning till några ord i Ps. 24, varefter distriktsföreståndare L. W. Nordqvist talade en stund över dagens högmässotext med ämne: Kristi moral. Tal. uppehöll sig särskilt vid den renhet, som utmärkte Kristi moral, beträffande såväl lära som liv, och anställde en jämförelse mellan denna moral och den, som stundom predikades av en del s. k. »samhällsförbättrare» i vår tid. I ett föredrag skildrade därefter pred. J. W. Henriksson evangelii kraft som frälsningsmedel, varefter predikant K. Blomqvist från Roslagen, vilken nyligen erhållit kallelse till predikant i Hemsedistriktet, talade över ämnet »vägmärken». Pastor P. O. Peterson från Amerika fick därefter ordet och höll ett spirituellt föredrag över ämnet »Kristi tjänst» i anslutning till Joh. 12: 26. I ett medryckande anförande betonade talaren, att ingen tjänst i världen vore så ärofull som Kristi tjänst och att den så mycket lättare och mera troget kunde utföras av alla, som Kristus gäve alla resurser, som behöves för att kunna tjäna honom. Härefter höll kandidat Gust. Blomberg från Stockholm ett kort föredrag över Jesu ord vid Lazari grav: »Jag säger dig, unge man, stå upp». Sedan därefter middagsrast hållits, talade pred. M. Jönsson innehållsrikt över ämnet »inflytande» i anslutning till Tit. 2: 7, 8, varefter pred. R. Waldner höll ett föredrag med kristlig fosterländsk prägel. Härefter erhöll kongommissionär T. Ceder ordet. Han skildrade en del intressanta upplevelser från missionsfältet. Pastor Peterson lämnade därefter några intressanta uppgifter om resultatet av rusdrycksförbudets verkan i den stad, i vilken han är anställd som pastor, nämligen Worcester. Verkningarna av förbudet i nämnda stad, som vore världens största förbudsstad, vore enbart av god beskaffenhet. Sedan tal. givit de närvarande ett tänkespråk, avslöts det lärorika och sköna mötet med bön av pred. H. Bohman.

Mellan föredragen omväxlades med körsång av Roma sångförening.

Kollekterna, som upptogos under mötet, uppgingo till över 430 kr.

Värmlands och Dalslands ungdomsförbund höll sin 7:e årsfest i Seffle den 23 och 24 dennes. Mötet

tog sin början kl. 1 e. m. midsommarafton med styrelsemöte.

Själva konferensen började kl. 4 e. m. Ordföranden, Enock Olsson, höll hälsningstal. Vid därefter företaget upprop befunnos 37 föreningar vara representerade genom 42 ombud. Fyra nya föreningar beviljades inträde i förbundet.

Hela antalet anslutna föreningar utgör nu 87 med tillsammans omkring 4,300 medlemmar.

Sedan konferensen genomgått föredragningslistan samtalades en stund om bästa sätt och medel för bedrivande av verksamhet i ungdomsföreningarna.

Det offentliga ungdomsmötet kl. 8 e. m. inleddes av distriktsföreståndaren Enoch Olsson med uppläsandet av några verser ur Ps. 36, välkomsthälsning och bön, varefter pred. Sam. Pettersson från Mellerud med ledning av Luk. 1: 66 talade om det mänskliga livets frågor och svar. Pred. K. A. Ström framdrog åtskilliga lärdomar ur Mose liv och Israels historia. Till sist höll pred. O. Olofsson ett kort anförande, vari han särskilt framhöll Guds underbara sätt att genom långvariga prövningar göra sina tjänare skickliga för utförande av stora och viktiga uppdrag.

Midsommardagens möten inleddes av pred. E. Joh. Eriksson, Östra Fågelvik, samt fortsattes under f. m. med föredrag av Enoch Olsson, pred. Hj. Svedberg och Alfr. Larsson. Kl. 4 e. m. hölls fest, då predikanterna Gust. Svensson, O. Olofsson och Alfr. Larsson höllo föredrag omväxlande med väl framförda sångnummer av Liljedalskören.

På kvällen kl. 8 var anordnat offentligt ungdomsmöte med flera korta föredrag av olika talare.

Medelpads frikyrkliga ungdomsförbund höll sitt årsmöte söndagen den 25 juli. På f. m. hölls föredrag av distriktsföreståndare A. Johansson över ämnet: »Ungdomen och Kristus», A. Forslund, Söderhamn, över ämnet: »Ungdomen och bibeln», J. Hellström, Sundsvall, över ämnet: »Ungdomen och fosterlandet».

Kl. 2 hölls konferens med styrelse och ombud. Fyra nya föreningar begärde och erhöillo inträde i förbundet. Styrelse valdes.

På e. m. hölls föredrag av J. Helin, Heffners, över ämnet: »Ungdomen och missionen», Hj. Ekman, Skönvik, över ämnet: »Ungdomen och församlingen», A. Forslund, över ämnet: »Ungdom och livsglädje», L. E. Pettersson över ämnet: »Sådd och skörd».

Mötet, som hölls på skarpskytteläget vid Skönsmon invid Sundsvall, var i allo gott och fridfullt. Ångbåtar ankommo från Vapelnäs och Skönvik.

Örebro läns kristliga ungdomsförbund hade möte å Stora holmen i Örebro söndagen den 25 juli. Trots regnväder infann sig en talrik åhörarskara.

Efter sång, bön och bibelläsning hälsade reseombudet E. Nilsson de närvarande välkomna. Därefter predikade pred. Fritz Peterson från Stockholm med text ur Matt. ev. om Jesus på förklaringsberget.

Efter sång ledde red.sekr. A. Bohman, Stockholm, i bön och talade i anslutning till Hos. 11: 1 till den närvarande ungdomen.

Eftermiddagsmötet, som hölls i Vasakyrkan, öppnades av pastor Ungerth med bön.

Folkskoll. N. G. Ljunggren från Nyköping höll nykterhetsföredrag med ämne: »Nykterhetsfrågan med särskild hänsyn till barnen och ungdomen».

Pastor Ungerth fastslog de uttalade sanningarna och visade med berättelser, huru hemmen fördärvas av rusdryckerna.

Efter en sång följde så ett fosterländskt föredrag av red. Aug. Bohman.

Pred. Fritz Peterson, Stockholm, tog som text för sitt ungdomsföredrag Matt. 11: 28 och som ämne: »Guds skola», därvid klargörande, vilka som böra lära och vad de få lära.

Eftermiddagsmötet avslöts med bön och sång.

På aftonen hölls uppbyggelsemöte i Vasakyrkan. Red. Aug. Bohman läste ett par poem och predikant F. Peterson talade i anslutning till Matt. 5: 44—48 om människans storhet, då hon såsom Guds barn av Kristus fostras för att råda över den tillkommande eviga världen.

Även nu medverkade flitigt sång- och musikföreningen.

Kolsva missionsförening firade 25-årsjubileum söndagen den 1 augusti med anledning av, att tjugufem år gått, sedan dess missionshus byggdes.

Till mötet voro flere predikanter samt personer, som förut tillhört församlingen, ävensom församlingar från närliggande trakter inbjudna. Många hade hörsammat kallelsen, varför tillslutningen var mycket stor.

Mötet började kl. 10,30 f. m. med avsjungandet av sången »Hela världen fröjdes Herren». Församlingens predikant, J. Rickhardt, läste en Davids psalm och ledde i bön. Därpå predikade E. G. Jonson från Munktorp och O. Olson från Köping. Förmiddagsmötet avslöts av predikant P. J. Vetterberg från Odensvi.

Efter middagsrast fortsatte mötet igen kl. 3 e. m., då ordföranden, C. J. Sjögren, läste Davids 46 psalm och ledde i bön, varefter P. J. Vetterberg predikade. Sedan föredrogs en intressant berättelse över den mer än femtioåriga »kristliga verksamhet» som bedrivits på platsen. Av berättelsen framgick, att församlingen år 1873 bestod av tio medlemmar. Den har sedan gått framåt och räknat ända till åttio medlemmar. Antalet har dock mest varierat mellan sextio och sjuttio. Till församlingen är ansluten en ungdomsförening. I församlingens söndagsskola undervisas en stor skara barn.

Sedan en timmes kafferast hållits, avslutades det i allo angenäma och uppbyggliga mötet medels korta predikningar av O. Olsson och E. G. Jonsson.

Församlingstjänaremöte hölls i Renstad missionshus söndagen den 25 juli. Mötet öppnades av förvaltaren Fr. Svensson med välkomsthälsning och läsning av en Davids psalm. Predikant Ölander höll därpå föredrag med ledning av Luc. 14: 12—15. Det var synnerligen lärorikt att höra den gamle veteranen tala. Han hade varit med, då evangelii vittnen fingo lida förföljelse för Kristi skull.

Mötet fortsatte därefter med samtal över följande frågor: Vilka äro de enklaste men viktigaste villkoren för missionsverksamhetens framgång?

Varuti består skillnaden mellan Mose lag och den kristna sedeläran eller Kristi lag?

Mötet fortsattes därpå med föredrag av predikanterna Gustaf Hall och Ölander samt avslutades av insp. J. Andersson.

Predikanten Johannes Johansson avled i Fryksände, Värmland, söndagen den 25 juli i en ålder av 74 år. Johansson var född i Norge. Sedan mediet av 60-talet har han bedrivit predikoverksamhet inom Värmland, där han var känd under namnet »Johannes i Öjeberga».

Sommarkurs för predikanterna i Skåne.

På inbjudan av landstingsman Sv. Bengtsson, Norups gård, Vanås, höll predikanterna i Skåne en kurs därstädes den 12—16 juli. Kursen avsåg såväl vila som uppbyggelse och undervisning.

Ett varmt välkomsttal hölls av inbjudaren, varefter distriktsföreståndaren O. N. Thomson höll ett inledningstal, däri erinrande bl. a. om, att tanken på dylika kurser var mer än 25 år gammal bland predikanterna i Skåne. Han var synnerligt glad över, att denna kurs kommit till stånd och önskade, att det inte måtte bli den sista.

Programmet upptog föreläsningar, bibelsamtal, diskussioner och predikningar.

På tisdagen hölls föreläsning av predikant J. Norberg från Göteborg över ämnet: Predikanten nedanför och i predikstolen, och av doktor J. A. Hedlund från Kristianstad över ämnet: Predikantens hälsovård. Bibelsamtal hölls över Apg. 1: 8; 2: 39 samt diskussion över frågan: På vad sätt kunna vi predikanter bidra till att bibringa de troendes barn och ungdom en sann bibelkunskap? På kvällen hölls offentlig föreläsning i missionshuset av missionär Börri son över ämnet: Vilken framtid hava Kongos innebyggare såsom kristet folk? varefter predikant Jakobsson från Trelleborg predikade över 1 Tim. 3: 16.

På torsdagen höll Norberg föreläsning över ämnet: Predikanten i församlingen, och kyrkoherde J. Källblad, Hjarsås, om skillnaden mellan Buddhas religion och kristendomen. Bibelsamtal hölls över 2 Petr. 3: 18 och diskussion över frågan: Vad innebär det, att Jesu Kristi Guds sons blod renar oss från all synd?

Torsdagen användes till ångbåtsutfärd över sjön Immeln till en naturskön plats, som heter Skärnsås, varest offentlig föreläsning hölls av direktör J. Melander, Önnestad, över ämnet: Kristendom och fosterlandskärlek samt missionsföredrag av missionär B. Rydén från Kina och predikningar av predikant A. Ohldén, Jönköping, J. Norberg och kyrkoherde J. Källblad.

Fredagens förhandlingar upptogo: Föreläsning av A. Ohldén över ämnet: Predikanten och ungdomsverksamheten samt diskussion över samma ämne, föreläsning av missionär K. A. Fernström från Kina om församlingslivet i den hedningkristna församlingen under nuvarande tid. Härefter firades Herrens Nattvard. Sedan

höllos offentliga predikningar av J. P. Williams, Ousby, och P. E. Dahlkvist, Malmö.

Såväl föreläsningarna som diskussionerna voro mycket givande och väckande och hela anordningen föröfrigt mycket lyckad, så att alla deltagarne — närmare ett 40-tal — voro ytterst belåtna och tacksamma. Allas önskan var ock, att denna kurs om möjligt måtte årligen efterföljas av andra, och särskilt värden uttalade förhoppning om, att så måtte ske icke blott i Skåne utan även i andra delar av landet. På samma gång han själv ville ha förmånsrätt att eventuellt inbjuda till ny kurs, önskade han, att exemplet härifrån skulle smitta på andra, så att inbjudare aldrig saknades till dylika kurser. Må så ske!

Det förtjänar särskilt omnämnas, att inbjudaren, Sv. Bengtsson, bekostade alla utgifter för kursen, så att predikanternas enda utgift var resan, vilken genom den lika resefördelningen blev helt ringa.

Gud välsigne alla, som i gärning visa, att de älska och vilja befrämja Herrens verk.

J. P. Williams

Till lärare vid North Park College har kallats prof. Axel Wallgren, son till pastor E. Wallgren. Han skall undervisa i engelska och matematik i den akademiska avdelningen.

Pastor Aug. Pohl har nu repat sig så pass efter slaganfallet, att han kunnat flytta till sin nya församling i Chicago. Dock är han för svag att genast kunna predika.

Åter en missionskyrka i Chicago. Församlingen vid Edgewater i Chicago lade den 27 juni hörnstenen till sin missionskyrka.

Predikantflyttningar. Pastor J. A. Norrman, som vikarierat under pastor Pohls sjukdom, är nu kallad som ordinarie predikant för församlingen i Lake View, Chicago.

Pastor Gust. Nelson i Butte, Mont., har antagit kallelse till Ravenswood, Chicago.

Pastor C. O. Isakson i Mead, Nebr. har antagit kallelse till Stanton, Iowa.

Pastor C. R. Martin på sistnämnda plats har antagit kallelse till Marinette, Wis. Han ditflyttade den 1 augusti.

Pastor E. Ström i Whitehall, Mich., har antagit kallelse till Indiana Harbor, Ind.

Pastor Fred. Bloom i West Duluth, Minn., har antagit kallelse till San Pedro, Cal.

Pastor H. Hultman i Idaho Falls, Idaho, har antagit kallelse till Carlshend och Princeton, Mich.

Pastor G. Wiman i Proctor, Vt., har antagit kallelse till Waltham. Han avflyttar den 1 okt. Till hans efterträdare är kallad pastor C. J. Wahlström i Norwalk, Conn.

Guds fasta ord.

Text för den 22 augusti 1909: Ps. 119: 89—96.

Inledning.

Vi skola i dag läsa en del av den 119 psalmen, den längsta av alla psalmerna, vilken Luther värderade så högt, att han icke ville taga hela världen i utbyte mot ett blad av densamma. En annan vis och from man plägade anbefalla sina barn att varje morgon taga för sig en vers av denna psalm och begrundade den och på så sätt gå igenom psalmen två gånger om året. »Detta» — sade han — »skall ingiva eder kärlek till hela den övriga delen av skriften». Måtte vår läsning och vårt begrundande medföra sådana goda följder!

Texten läses.

Allt växlar — Guds ord står fast, vv. 89—91.

Alla böcker föråldras, och någon har sagt, att böcker äro såsom människor: de födas, tilltaga i kraft och uppnå en mogen ålder, då de äro till gagn; så kommer ålderdomen — de vissna och dö; många ha fört ett skändligt liv och dött en skamlig död. Med vilken bok är dock ett helt annat förhållande? Av vem ha vi erhållit den heliga skrift? För vilka har Gud genom sin Ande »dikterat» den? För profeter, evangelister och apostlar. Vad kalla vi därför denna bok? *Guds ord*. Tyranner ha förbjudit den att finnas till; men vad har den t. o. m. kunnat motstå? Den har motstått elden. Under huru lång tid har den visat sig vara oförstörbar? Under århundraden. Det säges, att det vid en viss tid fanns kvar endast omkring två hundra exemplar. I huru många exemplar är den nu spridd? I flere hundra miljoner exemplar och på fyra hundra olika språk. Den är ett verk av den allsmåttige Guden.

Under bildhuggarens mejsel ha stenar blivit förvandlade till predikande apostlar och döende martyrer. Motiven till de skönaste och mest berömda målningarna äro hämtade från bibeln. Vilken bok har således haft och ännu har mera inflytande än alla andra böcker? Vad bevisar allt detta? Att bibeln är Guds bok och att dess mission skall aldrig upphöra. Med vilka ord angives detta i vår text? V. 89. Psalmisten har kastats omkring på ett hav av oro. Nu stiger han i land, och på vilken klippa ställer han sig? På Herrens fasta ord, d. ä. hans uppenbarade tankar och avsikter. Huru förhåller det sig med människors lärdomar? De förändras så ofta, att de aldrig hinna bli stadgade. Herrens ord är av ålder detsamma, och när skall det förändras? Var är det fastställt? I himmelen.

Vilket tillägg till Herrens ära gör psalmisten enligt v. 90? *Från släkte till släkte varar din trofasthet*. Huru mycket beröres Gud av tidernas lopp? Gud är icke blott trofast mot en enda människa under hela hennes liv — utan vad mer? Han är trofast mot hennes barn och barnbarn — alla hennes efterkommande, så länge de hålla hans förbund och minnas hans bud. Hans löften äro gamla, men huru många av dem ha blivit utslitna genom århundradens bruk?

Varifrån tar psalmisten ett för alla synligt bevis för Guds trofasthet? Se senare delen av v. 90! Naturen styres av Guds bestämda lagar. Huru många avvikande rörelser gör jorden i sin bana? Vilka av årstiderna komma i sin förut bestämda ordning? När vi se världen stå kvar på sin plats och alla lagar för henne fortfarande vara desamma — varom hava vi däri en fast försäkran? Att Herren skall vara trogen sitt förbund och icke låta sitt folks tro komma på skam. Varför består allt? V. 91. Varigenom är allt skapat? Genom Herrens ord. Huru mycket av det skapade måste lyda detta ord? Vilka ting hylla Herren: de stora eller de små? Både stora och små. Himlakropparna lära oss att tjäna, ehuru vi ej kunna lysa såsom de.

Guds ord en uppehållande kraft, v. 92.

Läsen versen 92! Vilket ord använder psalmisten för att ge tillkänna, att Guds ord varit hans glädjekälla? I Guds ord finnes mångfaldig fröjd. När få vi hämta glädje i denna källa? Då alla andra glädjemöten tagas ifrån oss och vi äro färdiga att dö av bekymmer. Huru skulle det hava gått, säger psalmisten, om ej Guds nåd hindrat lidandet att alldeles krossa oss? Det som varit vår glädje den goda dagen — vad har det varit för oss i den onda? Vårt ljus. Varför omtalar psalmisten detta? Han berättar det till uppmuntran och ledning för andra.

Ett gott beslut, v. 93.

Vilket gott beslut fattar psalmisten? V. 93 a. Vilket förträffligt skäl anges för beslutets fattande? V. 93 b. Är det möjligt eller icke att kunna förgäta liv och förlåtelse? Erfarenheten fäster ordet i minnet. Nämn några, som gömt Guds ord i sitt hjärta! Maria, Jesu moder, Josef, Samuel, David, Daniel, Timoteus, den israelitiska flickan m. fl. Var det befallningarna, som höll psalmisten vid liv eller var det Herren? Det var Herren. Genom vilket medel? Genom ordet.

En högstämd och innehållsrik bön, v. 94.

Huru lyder den 94 v? Med vilka ord gör David anspråk på släktskap med Gud? Varigenom äro vi Herrens? Genom skapelsen, utkorelsen, återlösningen — genom överlämnandet av oss själva åt Herren i barnslig tro. Huru beder han? Varigenom bevisar han, att han är Herrens egen? Ty jag söker dina befallningar. Vad kunna vi vara vissa om, ifall vi av allt hjärta söka Herren? Att Herren söker oss och skall frälsa oss.

Två slags ihärdighet, v. 95.

Vilka personer nämnas först i v. 95? Varuti äro de ogudaktiga ihärdiga? I att utföra sina onda avsikter — de äro lika stråtrövare, som överfalla den värlöse vandraren. Huru gör psalmisten? Han går sin väg fram utan att bry sig om dem — vad bättre hade han att tänka på? Han tänkte på Herrens vittnesbörd. Vari är han och alla fromma alltså ihärdiga? I att akta på Herrens vittnesbörd.

Fullkomlighet — fullkomlig och ofullkomlig, v. 96.

Huru mycket fullkomligt finnes under solen? I vilken värld leva absolut fullkomliga människor? I den fullkomliga världen. Vilka människor anse sig fullkomliga? De andligt blinda. När försvinner all tanke på fullkomlighet? Då man inser lagens omfattning. Vilken ord äro fullkomliga? Gud är fullkomlig och hans ord allena äro fullkomliga.

Minnävers (Ps. 119: 105): Ditt ord är mina fötters lykt och ett lju: på min stig.

Johannes Norborg.

Gud ser dig.

Text för den 29 augusti 1909: Ps. 139: 1—12.

Inledning.

»Herren den allvetande och allestädes närvarande.» Dessa ord förekomma i våra biblar såsom en passande rubrik till denna psalm. Orden och sanningarna äro mycket närstående. Psalmisten beskriver icke blott Guds allvetenhet och allestädes närvaro i allmänhet, utan han ställer sig själv såsom föremål för dessa Guds egenskaper. Så böra vi göra var och en nu, när vi betrakta den föreliggande texten i denna psalm, och så böra vi alltid ställa oss uppenbart inför Gud, ty vi och alla ting äro blotta och uppenbara inför hans ögon. Må vi alla städse besinna det.

Guds allvetenhet, vv. 1—6.

I helig tillbedjan erkänner psalmisten, att Herren är så väl förtrogen och har så väl reda på honom, som om han hade noga sökt och forskat efter alla ting hos honom. Men Herren behöver icke undersöka oss för att känna oss, ty han känner oss ändå. Människor vinna kunskap och sakkännedom genom att studera och forska. Guds kunskap är större. Han vet allting utan några studier. O, vilken visdom och kunskap hos Gud! Huru skildrar David vidare denna Guds ofelbara kunskap? Han säger: »Evad jag sitter eller uppstår, vet du det; du förstår mina tankar fjärran ifrån.» Så väl barn som äldre tänka väl dock sällan på att Gud så noga ger akt på oss och våra rörelser. Livets vanliga handlingar äro ock av stor betydelse. Våra tankar, ord och gärningar i det alldagliga till och med sådant, som av människor anses ringa och obetydligt, är dock en frukt eller ett uttryck för vårt sinnes beskaffenhet. Och Herren känner allt, han känner mig. Ja, han känner mig bättre, än jag kan känna mig själv. Av vilka ord i texten kunna vi förstå det? Psalmisten säger: »Du förstår mina tankar fjärran ifrån.» Således innan tankarna uppsigtit i mitt hjärta, har Herren förutsett dem och rätt uppfattat dem. Av människor bliva vi lätt missförstådda. Det kan inträffa att till och med föräldrar och lärare missförstå sina barn. Huru gott att då hava en, som aldrig missförstår någon. Det är en stor tröst, att Herren ser och känner oss så väl; men på samma gång bör det vara en allvarlig maning för oss alla att tänka, tala och göra väl.

Men psalmisten fortsätter att skildra, huru innerligt väl Herren känner de sina. Vad säger han därom i den följande versen? »Evad jag går eller ligger, utforskar du det, och med alla mina vägar är du förtrogen.» Vår vandring, våra steg, vet Herren om. Han känner och vet även, att vi behöva vila. Det går lätt för oss att förgäta Herren evad vi vaka eller sova. Om dagen kunna våra tankar vara upptagna med »mångahanda», av lekar och nöjen för barn och ungdom, av arbete och oro för de äldre. Om natten sova vi eller syssla med andra ting även då i våra tankar och drömmar o. s. v. Det går så lätt att glömma Gud både dag och natt. Men aldrig någonsin förgäter han oss människor och ej heller något annat av sina skapade verk. Må vi besinna det. Herren utforskar, huru vi verka, och huru vi vila. Båda delarna äro också goda och nyttiga för oss. Vi behöva nämligen både arbete och vila jämte mycket annat, om det skall gå oss väl. Alla våra vägar, de goda och de onda, känner också Herren. Då borde vi alltid, både små och stora, vandra städse och endast på goda vägar och aldrig träda in på de syndares väg. Men vad böra de göra, som redan kommit in på onda vägar? De böra genast vända om.

Likasom Herren känner våra tankar fjärran ifrån, så känner han även våra ord. Vad säger psalmisten därom? »Ty förrän ett ord är på min tunga, se, så känner du, Herre, det till fullo.» Somliga människor äro synnerligen mångordiga, och »där orden äro många, äro de icke utan fel», säger en helig skrift. Men om vi äro mångordiga eller fåordiga, så känner Herren våra ord, förrän de komma på vår tunga, till fullo. Visst bör detta mana oss att tala sådana ord, som Herren har behag till. Men vad är säkraste borgen för att våra ord bliva goda? Det är att Herren får göra vårt hjärta gott; ty han har själv sagt: »Därav hjärtat är fullt, därav talar

munnen. Vi sjunga ju en söndagsskolsång: »Onda ord, o, låt dem aldrig över mina läppar gå». Och det må vara vårt hjärtas bön. Ty onda ord de äro till stor skada. Vem kan beskriva allt det elände, som kommit i världen genom onda ord så väl som genom onda gärningar. Men å andra sidan har ofantligt mycket gott kommit genom goda ord och goda gärningar. Därför är det av stor betydelse att barnen få vänja sig att tala goda, vänliga ord och framför allt att tala sant. Det är att hoppas, att de då fortsätta därmed i hela sitt liv. Ja, må vi alla hava akt på oss själva i alla stycken och även på våra ord, innan de äro uttalade, ty »ord ha vingar».

Sedan psalmisten uppräknat det ena efter det andra, vilket allt bevisar fullkomligheten i Guds kunskap om honom och alla människor, så känner han sig helt och hållet omgiven av Gud. Och huru utbrister han då? »Du omsluter mig på alla sidor och håller mig i din hand». Han känner sig liksom fången. Vill han gå framåt, så är Gud framför honom; men vill han vända om, så är Gud bakom honom. Ja, vart han vänder sig, så är han omsluten av Herren på alla sidor. Vad skall man säga om en sådan belägenhet? Mången skulle säga, att den är olycklig. Men vi anse det vara en mycket lycklig ställning.

När psalmisten söker begrunda denna kunskap hos Gud så känner han sig själv mycket ringa och okunnig. Och huru erkänner han denna sin okunnighet? Han säger: »En sådan kunskap är mig alltför underbar; den är mig för hög, jag kan icke begripa den». Samma känsla erfar väl aposteln Paulus, när han utbrister: »O, vilket djup av rikedom och visdom och kunskap hos Gud» (Rom. 11: 33). Sannerligen, då man besinnar Guds egenskaper och finner, huru stora och fullkomliga de i alla avseenden äro, då känner man sig mycket liten och ringa. Vi ha nu i denna del av texten något litet betraktat, vad psalmisten säger om Guds allvetenhet, och vi må än en gång erinra oss, huru långt eller vittomfattande denna Guds kunskap sträcker sig. Den sträcker sig enligt v. 1—6 till *våra rörelser*, till *våra tankar*, till *våra handlingar*, till *våra ord*. Ja, vi instämma med psalmisten: »En sådan kunskap är mig alltför underbar etc.»

Guds allestädes närvaro, vv. 7—12.

I den följande delen av vår text skildrar psalmisten förnämligast Guds allestädes närvaro. Och huru inleder han denna sin skildring? »Vart skall jag gå för din ande, och vart skall jag fly för ditt ansikte?» säger han. Icke så att förstå som skulle David vilja fly från Herren. Men här framhålles en väldig sanning, som är beaktansvärd för var och en, den sanningen nämligen, att ingen enda kan komma undan den allestädes närvarande Guden, och även denna sanning tillämpar psalmisten på sig själv personligen. Det borde vi var och en göra. Vart skall jag gå? Herrens ande och Herrens ansikte är alltid över mig. Så personligt bör varje barn och var och en för övrigt fatta sanningen. I det följande uppräknar psalmisten en del platser och tillstånd dit han tänkte sig gå eller fly. Låt oss höra vilka platser han tänker sig! Han nämner *himmelen*, *dödsriket*, *havet*, *mörkret*, *ljuset*. Utrymmet tillåter oss icke att i denna lilla uppsats närmare skildra betydelse av Guds allestädes närvaro och hans allvetenhet. Men textorden äro storslagna och lärrika. Vi råda varje lärare och lärarinna att taga sig god tid att begrunda Guds storhet och makt, och hurusom hans kännedom om oss och allt är *fullkomlig*. Vår kännedom om honom är däremot *ofullkomlig*. Vi må dock vara glada och tacksamma, att vi såsom Guds barn fått lära känna honom till någon del, och att vi ha utsikter att lära känna honom ännu mer dels här i tiden och sedan i all evighet. »Men detta är det eviga livet, att de känna dig, den ende sanne Guden, och den du har sänt, Jesus Kristus (Joh. 17: 3).»

Minnesvers. Ps. 139. 23, 24. *Uträsaka mig, Gud, och känn mitt hjärta; pröva mig och känn mina tankar, och se till, om jag är stada på en olycksväg, och led mig på den eviga vägen.*

J. A. Karlman.

Restur för pastor E. Wallgren från Amerika.

Augusti.

Den 8—9	Gäffe.	Den 18	Järbo.
» 10	Bomhus.	» 19	Lingbo.
» 11	Forsbacka.	» 20	Holmsveden.
» 12	Sandviken.	» 21—22	Bollnäs.
» 13	Storvik.	» 23	Jerfsö.
» 14—16	Torsåker.	» 24—25	Hybo och Ljusdal.
» 17	Åshammar.		

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Evangelistkurs kommer undertecknad, om Gud vill, att hålla i Göteborg under instundande november månad. Den inledes med en välkomstfest i Betlehemskyrkans lilla sal måndagen den 1 nov. kl. 7.30 e. m.

De, som önska deltaga, torde göra skriftlig anmälan därom hos undertecknad före den 15 okt. och därvid bifoga intyg om medlemskap i kristen församling eller rekommendation av minst två omdömesgilla troende bröder, för vilka de äro kända.

Logis och vivre beredes fritt, så långt möjligt är, eller till mycket lågt pris.

De båda första veckorna torde kursen bli förenad även med kurs för söndagsskollärare och lärarinnor.

J. P. Norberg
Göteborg.

Evangelistkurs hålles även i år under hösten, antingen i Stockholm eller Uppsala, och ombedes särskilt predikanter och församlingsföreståndare göra allt för, att unge och begåfvade samt framförallt *kristligt sinnade* unge män må före den 15 okt. anmäla sig som kursdeltagare. Obs. annonsen i slutet av sept. med omnämnande av *plats* och *tid m. m.*

L. W. Nordqvist
adr. Uppsala.

Ett större friluftsmöte anordnas av Norrköpings stads Missionsförening söndagen den 15 augusti vid Himmel stadlund invid Norrköping. Som talare väntas missionssekreteraren Wilh. Sjöholm och redaktör Aug. Bohman. Mötet börjar kl. 11 f. m. Välkomna.

Predikantmöte för predikanterna inom sjunde distriktet af Sv. Missionsförbundet hålles i *Filipstad* den 16—19 inst. september. Frågor för mötet samt anmälan om härberge insändas före den 4 sept. till *predikant J. Odhelius, Filipstad*.

Fnoch Olsson.

J. Odhelius.

Predikant- och församlingstjänaremöte för distriktet 1 b., Västerbotten, hålles i Hörnsjö den 24—26 sept. Anmälan om deltagande i mötet och om tiden för ankomsten torde i god tid insändas till J. A. Hörnström, Hörnsjö. Frågor, som skola behandlas vid mötet, insändas till undertecknad före den 18 sept.

Välkomna bröder!

L. A. Holmström.
Adr. Umeå.

Distriktsmöte för andra distriktet af Svenska Missionsförbundet kommer att hållas i *Örnsköldsvik* den 3—5 instundande september. Viktiga frågor angående verksamheten inom distriktet förekomma till behandling, vadan predikanter och andra ombud från församlingarna inbjudas att mangrant närvara. Anmälningar om logis under mötet torde göras i god tid till predikanten D. Melkersson, *Örnsköldsvik*.

Å kommitterades vägnar
Aug. Johansson.

Evangelistkurs och övningskurs för söndagsskollärare hålles i *Vasakyrkan* i *Kristianstad* nästkommande november och december med början den 2 november.

Troende unge män med sinne och begåvning för missionsverksamheten hälsas välkomna. Ansökan, åtföljd av rekommendationer från församling eller kända troende, insändes före den 15 oktober till undertecknad, som på begäran lämnar upplysningar om kursen.

Till *söndagsskollärarekursen*, som hålles samtidigt och ledes av folkskollärare J. A. Wallendorff, hälsas både män och kvinnor, som intressera sig för söndagsskolan, välkomna.

O. N. Thomson
Kristianstad.

Södermanlands Predikantförbund håller sitt halvårsmöte i *Oxelösund* den 29 aug.—1 sept. 1909. Söndagen den 29 aug. hålles *missionsmöte*, till vilket predikantförbundets medlemmar inbjudes. Frågor till mötet insändas till undertecknad före den 15 augusti. Anmälan om logi göres till predikanten J. F. Nyberg, *Oxelösund*, senast åtta dagar före mötet.

O. W. Genander.
Nyköping.

Predikantmöte inom tredje distriktet hålles i Edsbyn 28—30 sept. 1909, börjar första dagen kl. 11 f. m. och slutar sista dagen den tid mötet bestämmer. Frågor torde insändas snarast möjligt till predikant P. Bergstrand, Edsbyn, eller distriktsföreståndare J. Erixon, Gefle. Anmälan om ankomst och härberge insändes till P. Bergstrand, Edsbyn. Alla predikanter välkomna, även utom distriktet boende.

Kommittéade.

Västergötlands predikantförbund håller sitt årsmöte i Mariestad torsdagen den 26 och fredagen den 27 augusti. Mötet börjar första dagen kl. 11 f. m. Förbundets alla medlemmar uppmanas att övervara mötet från början till slut.

Anmälan om ankomst och logis göres i god tid till grosshandlaren Anton Hemberg, Mariestad.

Styrelsen.

Evangelist- och söndagsskollärarekurs anordnas även i år i *Örebro* med början 1 november.

Unge troende män landet runt hälsas välkomna. Ett stort antal platser och mindre församlingar ropa på evangelister.

Redan börja anmälningar inkomma.

Skriv med omgående efter prospekt till någon av undertecknade. Välkomna unge män.

E. Ungerth.

E. F. Holmstrand.

Predikantkonferens för predikanter och församlings-tjänare inom 8, 9, 10 och 11 distriktet av Sv. Missionsförbundet hålles i Betelkyrkan, *Malmö*, den 18—20 instundande augusti.

Frågor för konferensen insändas före den 1 augusti till O. N. Thomson, *Kristianstad*.

Anmälan om deltagande i konferensen och om tiden för ankomsten torde i god tid insändas till pred. P. E. Dahlqvist, Betel, *Malmö*.

Resekostnaderna fördelas lika emellan deltagarne från ovannämnda distrikt.

Enligt uppdrag

A. G. Lindqvist.

Aug. Hansson.

Wilh. Walldén.

O. N. Thomson.

Stockholms-Skärgårds-konferens hålles i *Vaxholm* den 15 augusti.

Helsinglands Ansgarilförening håller sitt sommarmissionsmöte i Edsbyn den 22 och 23 augusti 1909. Utom för- eningens predikanter komma missionssekreterare V. Sjöholm och möjligen pastor K. Palmberg m. fl. att närvara. Vidare i Norrlands-Bladet.

Evangelistkurs hålles för 5:te distriktet under november månad detta år i missionskyrkan i *Västerås*. Ledare för kursen blir redaktör J. B. Gauffin, *Uppsala*. Unge troende män, tillhörande kristen församling från olika delar av landet, hälsas välkomna. Rum anskaffas så långt möjligt fritt. Ansökan ställes till pred. O. Karlsson, *Västerås*, senast den 15 oktober, och skall denna åtföljas av rekommendation från församling eller kända personer.

P. Nilsson.

C. F. Nyström.

O. Karlsson.

Konferensen i Södertelje kommer, vill Gud, att äga rum från och med onsdagen den 22 september 1909 kl. 11 f. m. till och med lördagen den 25 i samma månad kl. 1 e. m.

Jämte flera svenska talare kommer även predikant Albert Lunde från Kristiania att medverka.

De, som ämna besöka konferensen, torde skriftligen anmäla sig hos Konferensbyrån, *Södertelje*, för erhållande av medlemskort å 1 krona, vilket sändes mot postförskott. I denna anmälan torde även uppgivas, huru många rum och sängplatser som önskas samt från vilken dag. Medlemskortet torde snarast möjligt återsändas, om hinder för beivrande av konferensen skulle uppstå.

Konferensbyrån träder i verksamhet den 15 augusti.

Stockholm i augusti 1909.

O. Bernadotte.

Karl Fries.

Teodor Lindhagen.

K. A. Vik.

PROGRAM

för

Svenska Missionsförbundets kvartalsmöte i Sandviken

den 4 och 5 september 1909.

Lördagen den 4 september.

Kl. 7, . e. m.	Föredrag av sekreterare Wilh. Sjöholm.
» 7,45 »	Predikan av missionär O. Wikholm från Kongo.
» 8,15 »	Predikan av missionär G. Tonnér från Kina.
» 8,45 »	Avslutning.

Söndagen den 5 september.

Kl. 10 f. m.	Bön och bibelläsning av predikant E. L. Palmqvist.
» 10,30 »	Predikan av missionsföreståndare P. Waldenström.
» 11,15 »	Missionspredika av sekreterare Wilh. Sjöholm.
» 12 »	Missionsavskiljning.
» 4 e. m.	Predikan av missionär L. O. Persson.
» 4,30 »	Föredrag om missionen i Kina av missionär G. Tonnér.
» 5,15 »	Föredrag om missionen i Kongo av missionär O. Wikholm.
» 6 »	Avslutningsföredrag av missionsföreståndare P. Waldenström.

Kollekt upptages under båda dagarna till förmån för Svenska Missionsförbundets verksamhet.